

РЕШЕНИЕ

№ 7521

гр. София, 13.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2375** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Н. Д. И., чрез адв. А. М. от САК, срещу РЕШЕНИЕ от 04.02.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116-ти състав, постановено по НАХД № 7065/2020г., с което е потвърдено НП №20-4332-003304 от 09.03.2020г. издадено от Началник група към СДВР, отдел ПП СДВР, относно наложено наказание глоба в размер на 750.00лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца за извършено нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че неправилно е установена фактическата обстановка и оспорва извършеното нарушение, като се сочи, че на места по околоръстния път ограничението е 80км.час и е задължение на АНО да докаже извършеното нарушение. Изложени са доводи за незаконосъобразност на Решението на СРС, твърди се неправилно установена фактическа обстановка и неправилно приложение на материалния закон.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 116-ти състав по НАХД № 7065/2020г., като спорът се реши по същество, чрез отмяна на НП и присъждане на разноси за двете съдебни инстанции.

В с.з. касаторът е редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – СДВР Отдел ПП не е депозирал писмен отговор по чл.213а от АПК и не изпраща процесуален представител в проведеното публично заседание, който да изрази становище по нейната основателност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на жалбата и моли да бъде уважена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 04.02.2021г. по НАХД № 7065/2020г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116-ти състав е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 20-4332-003304/09.03.2020г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция”- СДВР, с което на основание чл.182 ал.1 изр.2, вр. чл.182 ал.1 т.6 от ЗДвП, на Н. Д. И. е наложено административно наказание – глоба в размер на 750.00/седемстотин и петдесет/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца за нарушение по чл.21 ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление – заповед за компетентност на актосъставителя и АНО, Писмо от СДВР, удостоверение за одобрен тип средство за измерване, Протокол №4-38-19 от проверката на мобилната система за видеоконтрол, техническо описание и инструкция за експлоатация на същото техническо средство, писмо от Столична община с приложено копие на проект за организация на движението на [улица]в участъка между [улица]и [улица], приет с Решение на ПКТОБД от 25.05.2020г. и реализиран със знаково стопанство на 08.12.2020г. Със същия са били въведени нови знаци В-26 – 80км.час но преди реализирането със знаково стопанство на новия проект за организация на движението в гореописания участък се установява, че максимално разрешената скорост е била 50км.час, съгласно чл.21 ал.1 от ЗДвП, клип № 9598, ежедневна форма на отчет на автопатрула, справка за собственост на автомобила, декларация по чл.188 от ЗДвП, оптичен носител със запис на движението на процесното МПС, Справка – картон на водача, АУАН и НП, а също и показанията на свидетеля К., дадени в хода на съдебното следствие проведено по делото в СРС. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл. 21 ал.1 от ЗДвП, като е осъществил състава на нарушението. Според решаващият съд, касаторът безспорно е извършил деянието, като подробно е мотивирал това свое заключение и е обсъдил подробно всяко едно от събраните по делото доказателства. Съдът изцяло споделя фактическата обстановка описана в атакуваното Решение, поради което и не намира за нужно да я преповтаря. Правилно е и становището на СРС, че АУАН и НП са съставени в изискуемата от закона форма и имат съответното съдържание, като не са допуснати каквито и да било процесуални нарушения при издаването им от компетентните за това лица. Съдът не споделя становището на касатора, че фактическата обстановка е описана неточно и неправилно е била установена, дори напротив, счита, че същата е установена в пълнота като в хода на съдебното следствие са били събрани всички възможни доказателства и са изчерпани процесуалните способности за събиране на доказателства.

Правилно СРС е отчетел и факта, че санкцията е законово определена по вид и размер за нарушението по чл.21 ал.1 от ЗДвП и не зависи от преценката на наказващия орган.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 14.01.2020г. в 12.19часа в [населено място] на [улица]с посока на движение от [улица], към [улица], като собственик на л.а.“Сеат Т.“ с Рег [рег.номер на МПС] , до №13, касаторът, като водач на собствения си л.а.“Сеат Т.“ се движел при ограничение от 50км.ч. за населеното място, водача се е движил със скорост от 108 км.час/измерена 11км.час/ с приспаднал толеранс от 3 процента. Нарушението било установено и заснето с автоматизирано техническо средство – система за видеоконтрол TFR1-M №560, в клип №9598 по преписка ПК-3/0013/20г., записваща и заснемаща дата, час, скорост, място и Рег.№ на автомобила.

В тази връзка в присъствието на свидетелите М. П. и К. Д., на Н.И. му е съставен акт за установяване на административно нарушение № 884763/28.01.2020г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на СДВР.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно, мотивирано и законосъобразно.

За настоящата инстанция не съществуват съмнения относно установената и приета от СРС фактическа обстановка, като ясно е посочено, кой, къде, кога, какво нарушение е извършил и как е доказано то. Правилно е преценена и обществената опасност на нарушението и нарушителя и правилно СРС е приел, че деянието не представлява маловажен случай. За настоящата инстанция не съществува съмнение, че процесното нарушение е било извършено, като същото е установено по възможно най-безпристрастния за това начин, чрез използването на автоматизирано техническо средство, което не само засича скоростта на движение на автомобила, но изготвя и видеоклип на нарушението и движението на автомобила, като фиксира и времето и мястото на нарушението. Съдът не споделя възражението за неправилно установена фактическа обстановка и недоказаност на нарушението. Ясно е, че на касаторът е надлежно връчен съставения му АУАН, като при връчването е направил собственоръчно отбелязване, че има възражения по констатациите в акта, но такива не са били депозираны в тридневния за това срок. Получил е процесното НП, обжалвал го е в срок, а след това е подал и касационна жалба срещу решението на СРС. Очевидно е че касаторът е реализирал правото си на защита в пълен обем. Възражението за неправилно установена фактическа обстановка и липса на доказателства за това дали е бил поставен пътен знак указващ разрешена скорост за движение 80км.час са практически идентични с възраженията направени и пред СРС. По същите е налице подробно, пунктуално произнасяне от СРС, като подробно е описано, че към момента на извършване на нарушението не е имало поставен знак В-26 и ограничението е било 50км.час за населеното място. Действително е налице промяна в регулацията скоростта на движение, но тя е настъпила много по-късно, почти година след нарушението, поради което и е ирелевантно тя да бъде обсъждана. По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното

решение от 04.02.2020г. на СРС, НО, 116-ти състав е правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено изцяло. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Предвид изхода на делото, съдът не следва да се произнася по искането за присъждане на разноски на касатора.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 04.02.2021г., постановено по НАХД № 7065/2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116-ти състав, с което е потвърдено в обжалваната част НП № 20-4332-003304/09.03.2020г., издадено от началник група при отдел „Пътна полиция“ към СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.